

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 25. januára 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **A. K.**, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného A. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. mája 2010, sp. zn. 4To/20/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. K. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 18. februára 2010, sp. zn. 1T/73/2009, bol obvinený A. K. uznaný vinným zo spáchania:

- zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1/ 31. januára 2009 v čase o 04.00 hod. na ulici H. v N. Z. sa pristavil pri poškodenom Z. B., ktorého vzápätí chytil rukami pod krk so slovami "Daj mi peňaženku", následne sa mu poškodený vytrhol zo zovretia, začal utekať a keď spadol na zem, obvinený dobehol k poškodenému, udrel ho do hlavy a začal mu prehládavať ošatenie a potom mu z vrecka kabáta vybral peňaženku s hotovosťou najmenej 5 eur aj s osobnými dokladmi a z druhého vrecka kabáta mu vybral mobilný telefón značky S. E., a z miesta ušiel, čím spôsobil poškodenému Z. B. na odcudzenej hotovosti, mobilnom telefóne a peňaženke škodu vo výške najmenej 53,30 eur (1.606,- Sk);

- prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

2/ 8. októbra 2008 v čase o 12.50 hod. na ulici J. Č. v N. Z. spoločne s obvinenými P. H. a mladistvým D. F. prišli do zadnej časti budovy strednej odbornej školy, kde potom na prízemí budovy obvinený P. H. vytlačil pootvorené okno na šatni, cez ktoré následne vošiel dnu, odkiaľ odcudzil žiakom školy rôzne druhy ošatenia a osobné doklady, ktoré veci potom podával cez okno obvineným A. K. a mladistvému D. F., čím spôsobili poškodenému D. M. odcudzením bundy značky A. a riflových nohavíc značky E. škodu vo výške najmenej 105,50 eur (3.178,- Sk), poškodenému A. P. odcudzením bundy značky D. škodu vo výške najmenej 39,50 eur (1.190,- Sk), T. P. odcudzením peňaženky škodu vo výške najmenej 5,30 eur (160,- Sk), D. V. odcudzením peňaženky škodu vo výške najmenej 6,60 eur (199,- Sk), A. Z. odcudzením bundy značky R. B. škodu vo výške najmenej 34,50 eur (1.039,- Sk) a Strednej odbornej škole N. Z. škodu na zariadení vo výške najmenej 16,50 eur (497,- Sk).

Za tu mu bol uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený A. K. ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré neskôr odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/ Tr. por. zrušiť vo výroku o vine a treste, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho v bode 1/ uznať vinným len z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a uložiť mu úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd v Nitre uznesením z 20. mája 2010, sp. zn. 4To/20/2010, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného A. K. zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 27. septembra 2010 prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie (len v časti týkajúcej sa skutku 1/ obžaloby), ktoré bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené 07. januára 2011. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, tretí, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby

alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa a štvrtý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Obvinený tvrdí, že rozhodnutia oboch súdov sa výlučne opierali o procesne chybné výpovede poškodeného Z. B., pričom vôbec nevzali do úvahy výpoveď poškodeného z hlavného pojednávania konaného 19. novembra 2009, ktorá podľa jeho názoru už netrpela žiadnou procesnou vadou. Poukázal na skutočnosť, že poškodený sa zúčastnil prvotných výsluchov v prípravnom konaní bez prítomnosti tlmočníka aj napriek tomu, že slovenský jazyk v dostatočnej miere neovláda, čím podľa jeho názoru došlo k porušeniu ustanovenia § 2 ods. 20 Tr. por., ako aj práva na obhajobu. Ďalej uviedol, že vzhľadom k nedostatočným jazykovým znalostiam poškodeného došlo aj ku skresleniu jeho výpovede z prípravného konania, v dôsledku čoho došlo k nesprávnej právnej kvalifikácii konania obvineného a následne tak k uloženiu neprímerane prísneho trestu odňatia slobody v trvaní sedem rokov. Vyzdvihol výpoveď poškodeného v tom smere, že on sám sa len domnieval, že bol udretý do hlavy a škrtený.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. v jeho neprospech, zrušil podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutia a prikázal podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Nové Zámky, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho, ktorým bolo odvolanie obvineného A. K. podľa § 319 Tr. por. zamietnuté. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným A. K. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Obvinený všetky dovolacie dôvody postavil na podľa jeho názoru procesne chybných výpovediach poškodeného z prípravného konania tvrdiac, že tento nemal tlmočníka, čím došlo k porušeniu § 2 ods. 20 Tr. por. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal najprv naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a dospel k záveru, že tento dovolací dôvod naplnený nebol.

Sám poškodený 31. januára 2009 do zápisnice o trestnom oznámení uviedol, že je maďarskej národnosti, ale tlmočníka nepotrebuje (č.l. 2 vyšetrovacieho spisu), 09. februára 2009 o 11.00 hod. (č.l. 6 vyšetrovacieho spisu, zápisnica o trestnom oznámení - dodatok) po poučení o práve na tlmočníka a prekladateľa uviedol, že bol poučený zákonným spôsobom, ktorému porozumel a o 11.40 hod. toho istého dňa v postavení svedka vyhlásil, že je maďarskej národnosti a vypovedať bude po slovensky (č.l. 42 vyšetrovacieho spisu). Následne pri výsluchu 26. februára 2009 sa poškodený pred vyšetrovateľom PZ vyjadril tak, že úradný jazyk ovláda slovom aj písmom a vypovedať bude v slovenskom jazyku. Na základe týchto vyjadrení potom správne postupoval orgán činný v trestnom konaní, keď tlmočníka do konania nepribral.

Nie je možné nechať bez povšimnutia ani zápisnicu o konfrontácii medzi obvineným a poškodeným, ktorá sa konala 09. februára 2009 (č.l. 45 vyšetrovacieho spisu) aj za účasti obhajcu obvineného a z ktorej jasne vyplýva, že v tom čase obhajca pochybnosti o dostatočnom ovládaní slovenského jazyka poškodeným nemal.

Neobstojí preto tvrdenie obvineného o porušení práva na obhajobu (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) z dôvodu, že poškodený pre nedostatočnú znalosť slovenského jazyka nemohol riadne pochopiť obsah jemu položených otázok a nemohol presne na otázky obhajoby počas vyšetrovacích úkonov odpovedať.

Posudzujúc ďalší obvineným uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že je viazaný zisteným skutkovým

stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietat' právne vady, ale nie je možné účinne namietat' vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne.

Dovolacie námietky obvineného sa v tomto smere nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ale okrajovo spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa v tom smere, že poškodený sa mal len domnievať, že bol udretý do hlavy a škrtený, keďže mal škvrny na krku, čo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V prípade právneho posúdenia súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval konanie obvineného v bode 1./ obžaloby ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Obvinený v rámci posledného uvádzaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. namietal, že nesprávnym právnym kvalifikovaním jeho konania došlo k uloženiu neprimerane prísneho trestu odňatia slobody tvrdiac, že nebolo možné v tomto prípade použiť tzv. asperačnú zásadu.

Tu treba uviesť, že vo vzťahu k výroku o treste zákon upravuje v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dva dovolacie dôvody. Podľa uvedeného ustanovenia možno dovolanie podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonnej trestnej sadzby (za správneho použitia tzv. asperačnej zásady).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného A. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. januára 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková